

Hyttå på Bersagel

T: Andreas Jacobsen M: Rocco Granata

Då eg og ma-en byg-de oss ei hyt-ta då va det for at den sko ble be-nyt-ta, av
 Men ik-kje før va hyt-tå vårs blitt var-me, før inn-i-gjø-nå grin-nå vå-res lar-me, ein
 Og spør om slek-tå kok-te og ras-ser-te. Og spør om de ront bo-re seg plas-ser-te. Og
 De kom for seint te bus-sen og te bå-den. De greid-de seg om nåt-tå på den må-den at

ås-ser to nå ner-ve-ne blei knyt-ta, av ma-set fra fam-e-li-en i
 flokk så e al-de-les u-den sjar-me, fa-me-li-en me on-gar og det
 it-te-på i køy-å de spa-ser-te, den ein-as-te og bes-ta så me
 eg og ma-en rod-de ud me bå-den og pil-ka torsk te au-e-ne datt

by'n. Me byg-de na'-kje stør-re enn'-u treng-des, av ma-en min og meg om-trent hu
 der. Fa-me-li-en te ma-en va de fys-te. Det e for-res-ten han så har den
 har. De stud-de seg i-sa-men så det knir-ka. Sjøl min-sten fekk de op-pi te seg
 i. Te fro-kost fekk de steik-te fisk på bo-re. De sat-te seg, ja det var alt de

spreng-des. Der kom'-kje mer-re inn når dø-rå steng-des enn åt-ta pyl-ser og ein på-se
 stys-te. De spi-se godt, og all-tid e de tys-te. De rop-te mens de grin-nå tryd-de
 lir-ka, med opp-vas-ken fekk eg og ma-en vir-ka, de and-re greid-de fak-ta å gå
 gjor-de! Så spis-te de te ma-ga-ne blei sto-re og stem-de i ein mun-ter me-lo-

gryn. Hu låg på ein haug på Ber-sa-gel med ud-sikt te vei og te vann, Det
 ner; Ka-ri-na, Ka-ri-na, Ka-ri-na, her har du oss, e det-'kje kjekt? Ka-
 klar. De sto opp te kaf-fi og ka-ger, te kvells blei de og må du tru. De
 di: Ka-ri-na, Ka-ri-na, Ka-ri-na, Me kom-me te-bars må du tru! Ka-

va som å bu på et va-gel, me såg kvert et bi-di-ge grann. Alt va ba-re
 ri-na, Ka-ri-na, Ka-ri-na, se te å få bo-re ditt dekt. Me har mid-dag
 pimp-te av ma-en sitt la-ger så står i ei vekk-gjøm-de bu. On-ga-ne de
 ri-na, Ka-ri-na, Ka-ri-na, du gle-de deg vel så ei gru. Me ska ve-ra

gle-de i vårt litt-la re-de ba-re me to va te ste-de nøyd li-ve dag og nått. In-gen viss-te
 me oss. Du skal slep-pa gje oss, hvis du har ei gry-da te oss, ska me sak-tens ko-ga sjøl. Hyt-tå er jo
 spen-de, fyr på lyng de ten-de, at ei u-lyk-ka-'kje hen-de, ja det vak-je dei-ra skyld. Men-ne-ne blei
 len-ge, fe-rie me tren-ge, ø-ve hå-ve-ne an hen-ge, du kan vent-'oss gan-ske snart. Eg og ma-en

om oss, me fekk tid å komm'-oss det var beint fram så me vomm'-oss av å ha det stilt og godt.
 sto-re, her er plass rundt bo-re hvis du og lil-le To-re kan spi sa på ei fjøl.
 ster-ke, Vil-le gå te ver-ke, vil-le ri-va hei-la her-ke for å byg-ga opp ei ny.
 dån-te. Lip-pe-ne de blån-te. Og i år e hyt-tå lån-te av fa-me-li-en så klart!

Å nå har det va
 og vart, Og de
 eige hyttå snar
 Ja, se det har
 slektå klart.